

Formanden kan paa Begjæring af en Part eller i Embeds Medfør bestemme, at et Vidne midlertidig skal forlade Retssalen, naar en usorbeholden Forklaring af et andet Vidne ellers ikke kan ventes.

Vidnerne samt Syns- eller Ekjønsmænd maa ikke forelægge den Sigtede eller hverandre Spørgsmaal, men de kunne andrage paa, at de selv eller et andet Vidne eller den Sigtede yderligere afhøres om angivne Punkter i det Diemed at fuldstændiggjøre eller berigtige forudgaaende Udsagn.

Syns- eller Ekjønsmænd kunne i Genhold til § 157 2det Stykke ogsaa under Hovedforhandlingen fordre Spørgsmaal forelagte den Sigtede eller Vidner angaaende Punkter, som ere af Vigtighed for deres Svar.

§ 298.

Dokumenter, der paaftaas at være tagne eller frembragte ved Forbrydelsen eller at have været brugte eller bestemte til dens Udførelse, eller som yde umiddelbar Oplysning om Gjærningen eller den Sigtedes Forhold til denne, blive at oplæse, naar Bevisførelsen kræver det.

Dokumenter og Aktstykker, som indeholde Erklæringer eller Vidnesbyrd, maa ordentligvis ikke benyttes som Bevismidler. Herfra undtages:

1) Tilførsler i Retssbøger om Ransagninger, Beslaglæggelser, Besigtigelser, Syns- eller Ekjønnsforretninger, foretagne udenfor Hovedforhandlingen;

2) Erklæringer til Retten, afgivne af Syns- eller Ekjønsmænd;

3) Tilførsler til Retssbøger om de af den Sigtede under Afhørelsen om Sigtefælsen afgivne Erklæringer, naar den Sigtede enten nu vægrer sig ved at svare, eller den nu afgivne Forklaring afviger fra den tidligere;

4) Tilførsler til Retssbøger angaaende de af Vidner, Syns- eller Ekjønsmænd under Afhørelse afgivne Forklaringer, naar disse Personer enten ere døde eller af anden Grund ikke kunne afhøres paany, eller deres Fremstilling for Retten ikke finder Sted af de i § 133 Nr. 1—3, jfr. § 160, angivne Grunde, eller naar den nu afgivne Forklaring afviger fra den tidligere, eller naar et Vidne vægrer sig ved at afgive Forklaring uden Hjælp i § 131, og de foreskrevne Dvangsmidler forgiæves ere blevne anvendte.

5) Erklæringer og Vidnesbyrd, udstedte i Medfør af et offentligt Hverv, derunder Udskrifter af tidligere den Sigtede overgaaede Straffedomme.

Skvad der er tilført Retssbøger om Retshandlinger under Efterforskningen, kan dog kun benyttes som Bevis, naar Opsættelse af Retshandlingen, indtil Sag mod den Sigtede kunde anhängiggjøres, vilde have medført Fare for Tab af Bevismidler, eller den Sigtede har indvilget eller indvilger i Benyttelsen.

§ 299.

Oplæsning af Tilførsler til Retssbøger angaaende Udsagn af den Sigtede, Vidner eller Syns- eller Ekjønsmænd paa Grund af de nu afgivne Forklaringers Uoverensstemmelse med de tidligere afgivne bør kun finde Sted, efterat der paa foreskreven Maade er givet de Paagjældende Leilighed til sammenhængende Udtalelser om Gjenstanden for Afhørelsen, og de yderligere Spørgsmaal, hvortil denne Udtalelse opfordrer, ere stillede.

Naar Oplæsning af de i § 298 Nr. 3 og 4 ommeldte Aktstykker finder Sted, skal Grunden meddeles af Rettens Formand og tilføres Retssbogen; saa bør det og bemærkes, om Vidnets eller Syns- og Ekjønsmændens Forklaring er beediget eller ikke, og i sidste Fald, af hvilken Grund.

§ 300.

Naar Beviser i Medfør af § 273 skulle føres, om hvilke Meddelelse til vedkommende Part ikke er flet mindst 4 Dage før Hovedforhandlingens Begyndelse, bliver Sagen at udsætte, medmindre Parten har givet Afkald herpaa.